

[Rasmus Hansen.]

ikke til Handling, og det er jeg egentlig meget ked af, for ifølge et gammelt Ord er Vejen til Helvede brolagt med gode Hensigter, og dør skulde det ærede Medlem jo nødvendig ende, selv om han er konservativ.

Til sidst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om de kommunistiske Ændringsforslag og om det kommunistiske Partis Holdning i det hele taget under Behandlingen af denne Sag.

Der er et af de kommunistiske Ændringsforslag, som jeg synes overordentlig godt om. Det er Ændringsforslaget om faste Huslejetillæg til Rentemodtagere. Ikke alene dets Idé, men ogsaa dets Ordlyd skyldes Socialdemokraterne. Det er under Udvalgsarbejdet af Socialdemokraterne sendt til Beregning i Arbejds- og Socialministeriet. Det er af Socialdemokraterne fremsat som Ændringsforslag til Regeringsforslaget, og vi har altsaa sikret Kommunisterne en Mulighed for, at de kunde komme til at stemme for det her i Salen. Men det har aabenbart ikke været Kommunisterne nok. De har været saa begejstrede for det socialdemokratiske Ændringsforslag om de faste Huslejetilskud, at de simpelt hen har hugget det og nu giver det ud for deres eget. Det er ikke en helt almindelig Fremgangsmaade her paa Rigsdagen, men den er særdeles betegnende for det Præg, der har været over det kommunistiske Arbejde ved Behandlingen af denne Sag. Men desværre for Kommunisterne havde jeg det lille Uheld, da Ændringsforslaget blev fremsat i Udvalget og sendt til Beregning i Arbejds- og Socialministeriet som foreløbigt Ændringsforslag, at udelade et Par Linier, som ikke var nødvendige for Beregningen, men som er nødvendige, hvis der skal kunne administreres efter Forslaget. Derfor findes de ikke i Kommunisternes Ændringsforslag! De har nemlig ikke haft Mulighed for at skrive *dem* af, men de findes i vort endelige Ændringsforslag. Det er selvfølgelig en lidt kedelig Affære for Kommunisterne, men til min Undskyldning tjener, at jeg ikke var forberedt paa, at de vilde hugge vort Forslag og gøre Forsøg paa at give det ud for deres eget. De havde ikke underrettet mig om det, men de har nu den Udvej, at de, selv om de nødvendig vil, kan stemme for det socialdemokratiske Ændringsforslag. Det er nemlig i Orden, det kan der

administreres efter, det har den Tilføjelse, der gør det muligt for Kommunerne at arbejde efter Bestemmelsen.

Det har været iøjnefaldende, at selv om mit Parti ved Udarbejdelsen af sit Forslag til ny Lovgivning for Aldersrentemodtagerne er gaaet indtil Grænsen for, hvad der formentlig finansielt er muligt for Tiden, naar der ogsaa skal skaffes Dækning for Udgifterne ved andre sociale Foranstaltninger, saa vilde Kommunisterne alligevel give Overbud. Det har for dem ganske aabenbart ikke drejet sig om, hvad der kan gennemføres. Det har for dem udelukkende drejet sig om at faa deres egen Politik over for Aldersrentemodtagerne.

De Ændringsforslag, som Kommunisterne nu har stillet, og som skal til Afstemning i Dag her i Salen, har været til Beregning hos Arbejds- og Socialministeriets Embedsmænd. Resultatet af denne Beregning forelæa for et Par Timer siden. Beregningen viser, at den samlede Udgift ved de kommunistiske Ændringsforslag kan anslaaes til i alt godt 900 Mill. Kr. om Aaret. Statens samlede Indtægter udgjorde i Regnskabsaaret 1944—45 i alt 1 259 Mill. Kr. Det vil sige, at de kommunistiske Ændringsforslag gaar ud paa til Alders- og Invaliderende at anvende et Beløb, som svarer til ca. $\frac{3}{4}$ af Statens Indtægter i det Finansaar, for hvilket der sidst er offentliggjort et Regnskab. Statens Indtægter vil utvivlsomt blive højere i indeværende Finansaar, men selv om det bliver Tilfældet, er de kommunistiske Ændringsforslag dog saa kostbare, at man ganske roligt og uden Overdrivelse kan sige, at de er fuldstændig uden Forbindelse med, hvad der lader sig gennemføre her i Landet. De indeholder Løfter, som Kommunisterne vilde være ude af Stand til at indfri, hvis de nogen Sinde kom til at overtage Regeringen. Disse kommunistiske Ændringsforslag repræsenterer en politisk Ansvarsløshed og et Komediespil over for Befolkningen i Almindelighed og Rentemodtagerne i Særdeleshed, som ikke kan ønskes dokumenteret paa tydeligere Maade, end sket er ved den Beregning, som nu er foretaget ovre i Arbejds- og Socialministeriet.

Et af de kommunistiske Ændringsforslag vil jeg dog gerne undtage fra denne Karakteristik. Det er det Ændringsforslag,